

درست و غلط‌مان در زندگی

آرامش

کسب است

درست

همیشه غرغرو

بله در هر رابطه عمیقی تکالیفی وجود دارد و حقوقی. مثلاً در رابطه والدین و فرزندان. پس این هم عیبی ندارد که تو بخواهی حقوقت را از طرف مقابل طلب کنی. ولی با توجه به دو بند گذشته تو یک راه دیگر هم داری. و آن این است که اساساً خیلی گیر ندهی به این که تمام حقوق رعایت شده یا نه. اما مهم‌تر از آن جایی است که به عنوان یک عضو از یک کشور توقعاتی از کشورت و به ویژه دولت داری. این هم کاملاً حق توست و حتماً توصیه ما این است که توقعات را دنبال کنی.

اما دو چیز را به یاد داشته باش؛ یکی لحن و روش پیگیری توقع است. همان طور که در بازی مافیا هم همیشه می‌گویند اگر استدلالی علیه کسی داشتی آن را با داد و فریاد نگو تا در دل دیگران اثر کند؛ اینجا هم خوب است یاد بگیریم با لحن درست و روش قانونی حقوق مان را پیگیری کنیم.

اما مسأله مهم‌تر این که رابطه ما و کشور مثل هر رابطه دیگری دوطرفه است. نمی‌شود فقط به حقوقت فکر کنی ولی حتی یک قدم درست هم برای پیشرفت کشورت برنداری. تازه قدم پیشکش، خیلی‌ها حتی چوب لای چرخ می‌گذارند. در عین حال از همه هم پرتوقع‌ترند؛ عجیب و غریب!

کار خوبه خدا درست کنه!

آدم‌ها یا به دادمان دیر می‌رسند یا نمی‌رسند یا اگر درست و بیجا باشند و به قاعده، کاری از دستشان بر نمی‌آید. کلاً ما در این دنیا کروکرور آدم هم دورمان باشد، تنهایییم. این توقع داشتن از دیگران آرامش برای مان نمی‌گذارد. گاهی تقصیری هم نداریم. از بچگی همین طور بار آمده‌ایم و توقع خانواده از ما، ما از پدر و مادر و دیگران و همین طور دست به دست شدن توقع بین آدم‌ها، مثل دومینو دمار از روزگارمان درآورده است و با حجم زیادی از استرس و اضطراب به خاطر ناکامی از خواسته‌های دیگران و دلخوری و دلشکستگی از عملکرد بقیه که دوست نداشته‌ایم و باب میل و سلیقه مان نبوده‌اند، زندگی می‌کنیم و روز می‌گذرانیم. ته فکرتان هم نمی‌گذرد عوض خواسته‌های بزرگ از آدم‌های کوچک، اصلش باید از خود خدا بخواهیم. به ضرب المثل معروف داریم که می‌گوید: کار خوبه خدا درست کنه، سلطان محمود خر کیه!

می‌شود.

این و آن حرف

یگانه‌گوینده یا همان

چون شما رفته‌اید برای

ستی بروید خوشگذرانی.

ل نصف ماجرا که لذت با

مستید که لذت لازم را از با

ن باشید این حال خوب به

